

spørgsmål, som jeg er begyndt på at rejse her i min tale, og så vil vi lidt senere præcisere, hvad vi mener om lovforslaget.

Men jeg håber naturligvis, at de spørgsmål, jeg har stillet, bliver positivt belyst, så vi kan være med til at følge op på den forenkling, som ligger i hele konceptet.

Eva Møller (KF):

Det foreliggende lovforslag er blevet til, efter at kirkeministerens Forenklingsudvalg i juni afgav Delbetænkning I. Lad det være sagt med det samme: Det Konservative Folkeparti er tilhænger af forenklinger i alle administrative sammenhænge.

Delbetænkningen har også anbefalet en række decentraliseringsforslag, og også her gælder det, at vi Konservative er tilhængere af, at beslutningerne træffes så tæt på borgerne som muligt.

Jeg vil nu kommentere de enkelte dele af lovforslaget. Der gives først mulighed for, at Det Mellemkirkelige Råd kan tiltrædes af repræsentanter for kirken i Grønland. Det er et forslag, vi kan tilslutte os så meget desto mere, som det er et ønske såvel fra det grønlandske samfund som fra Det Mellemkirkelige Råd.

Forslaget giver desuden mulighed for, at der kan ydes honorar dels til formanden for provstiudvalget, såfremt denne er et valgt medlem af udvalget, dels at der kan udbetales honorar til menighedsrådets kontaktperson. Vi Konservative tilslutter os, at der i begge tilfælde bliver mulighed for at udbetale honorar til lægmedlemmer, der påtager sig en ekstra arbejdsbyrde i forbindelse med arbejdet i menighedsråd.

Vi tror på, at det kan gøre det praktisk muligt for flere at påtage sig arbejdsbyrden, og dermed kan det medvirke til en øget folkelig og demokratisk interesse for arbejdet. Jeg har også med tilfredshed noteret mig, at såvel Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer samt repræsentanter for de ansattes organisationer støtter forslagene.

Forslaget henlægger desuden kompetencen til at frigive fremtidige præsteembedekapitaler til menighedsråd til provstiudvalget. Denne kompetence ligger i øjeblikket hos stiftsøvrigheden. Desuden henlægges i videre omfang kompetence til stillingsoprettelse, nedlæggelse, ansættelse og afskedigelse ved stiftsøvrigheden til denne i stedet for som nu hos kirkeministeren.

Derudover pålægges der menighedsrådene en forpligtelse til at give provstiudvalg og stifts-

øvrighed meddelelse om, hvem der er medlemmer af rådet, og hvordan posterne i rådet fordeles, dels ved nyvalg og dels efterfølgende ved ændringer. Også disse tre dele af lovforslaget tilslutter Det Konservative Folkeparti sig.

Den sidste ændring, der er foreslået med dette lovforslag, vedrører muligheden for, at en række godkendelseskompetencer i det gældende regelsæt om landbrug, der ejes af præsteembederne, om tjenesteboliger, om ejendomme til brug for kirker og kirkegårde, flyttes fra Kirkeministeriet eller stiftsøvrigheden til provstiudvalgene.

Vi er umiddelbart sympatiske over for dette forslag, der medfører en regelforenkling, idet antallet af administrative niveauer ændres fra tre til to, og beslutningerne flyttes tættere på borgerne. Men jeg har imidlertid noteret mig, at høringssvarene på dette område ikke er helt entydige, og specielt udtrykkes der bekymring for, om den nødvendige ekspertise fortsat vil være til stede ved denne ændring. Dette spørgsmål vil jeg gerne have grundigt belyst under udvalgsarbejdet, ligesom jeg også gerne vil have belyst, hvorledes det vil påvirke personalsituationen i de forskellige områder.

Men regelforenkling og decentralisering er vi tilhængere af i Det Konservative Folkeparti.

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil gerne først sige, at det er et meget teknisk forslag med en lang række høringssvar, der kun har været kort tid til at gennemgå. På nuværende tidspunkt har jeg således ikke fuldt overblik over alle de områder, som høringssvarene har berørt. Der forestår et interessant udvalgsarbejde i den anledning.

I SF bliver vi normalt glade, når beslutninger decentraliseres og kommer tættere på borgerne. Det kan da også være, at det er en god idé i dette tilfælde, men med forslaget er der en række usikkerheder, som vi må have bedre belyst. Der er ikke alle steder sammenfald mellem dem, der kradsrer pengene ind, og dem, der bruger dem. Og når flere administrative beslutninger skal træffes i provstiudvalgene, kan det frygtes, at der bliver øget behov for administrativt personale. Forslaget skulle jo nødtigt være en fordyrende procedure, så kirkeskatten stiger, uden at man reelt får noget for pengene, og uden at der er valgte ansvarlige, der kan drages til ansvar.

Og i høringssvarene er der fornuftige indvendinger også fra byggekonsulenterne, som bør inddrages i udvalgsarbejdet.